

Udskriftsdato: 27. december 2025

KEN nr 9375 af 24/04/2025 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2024-10164

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2024-10164

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2024-10164

Se og Hør får ikke kritik for artikel om straffesag

I en artikel bragt i august 2024 omtalte Se og Hør en straffesag mod en tidligere realitydeltager. Det fremgik af artiklen, at den tidligere realitydeltager blev idømt fire måneders fængsel, og at han skulle ”i fængsel igen”. Efter offentliggørelsen foretog Se og Hør rettelser i artiklens overskrift og brødtekst, så det fremgår af omtalen, at han ”har tænkt sig at anke sagen”, ligesom Se og Hør indsatte et link i artiklen til en anden artikel, hvor anken omtales. Den omtalte realitydeltager klagede til Pressenævnet over, at det ikke fremgik af artiklen, at dommen i straffesagen mod ham var anket og derfor ikke endeligt afgjort. Nævnet fandt ikke grundlag for at udtale kritik. Nævnet lagde blandt andet vægt på, at Se og Hør meget hurtigt efter at være gjort bekendt med anken til landsretten opdaterede artiklen, og at det af den oprindelige artikel klart fremgik, at han nægtede sig skyldig i samtlige forhold.

[Klager] ved advokat Naja Wærness Larsen har klaget til Pressenævnet over artiklen ”*Love Island-deltageren [Klager] skal i fængsel igen: Hun kunne ikke få luft*”, som blev bragt af Se og Hør den 12. august 2024 på seoghoer.dk, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har klaget over, at artiklen indeholdt ukorrekte oplysninger.

1 Sagsfremstilling

Den påklagede artikel

Se og Hør bragte den 12. august 2024 artiklen ”*Love Island-deltageren [Klager] skal i fængsel igen: Hun kunne ikke få luft*” på seoghoer.dk. Artiklen har følgende underrubrik:

”Den tidligere ”Love Island”-deltager [Klager] er igen rendt ind i problemer med sit temperament”

Af artiklen fremgik følgende:

”I begyndelsen af året fik ”Love Island”-kendissen [Klager] en straf på et år og tre måneder bag tremmer, efter han havde chikaneret og kidnappet sin ekskæreste.

Historien lader dog til at gentage sig for [Klager], der - inden hans kriminelle liv tog fart - medvirkede i datingprogrammerne Love Island og Ex on the Beach.

Han er nemlig blevet dømt for to voldelige overgreb mod sin nu ekskæreste. Det skete i en sag, som blev afgjort tidligere på sommeren.

I begge forhold var han tiltalt for vold, fordi [Klager] havde skubbet, taget kvælertag og holdt offereret for næsen og munden i omkring et halvt minut.

Han nægter sig dog skyldig i alle forholdene, kan man læse i dommen.

Hun løb efter hjælp

Under sagen kom det frem, at den første voldelige hændelse skete 14. marts sidste år, efter offeret skulle have fundet en brugt vatrondel på [Klager]s toilet.

En brugt vatrondel, der ikke stemte overens med hendes egen hudfarve.

Det fik hende til at konfrontere den 29-årige mand, som efterfølgende nægtede, at vatrondellen var blevet brugt af en anden end hende selv.

Herefter eskalerede situationen til vold i [Klager]s lejlighed. Midt i [Klager]s stue skulle han have taget kvælertag på kvinden, skubbet hende hårdt i gulvet ad to omgange og holdt hende for næsen og munden i 30 sekunder, så hun ikke kunne få vejret.

Selvom offeret for en stund slap ud af lejligheden for at søge hjælp hos naboerne, varede det dog ikke længe, før hun igen blev trukket tilbage i lejligheden af [Klager].

Her fortsatte den voldelige handling ifølge kvindens forklaring i halvanden time.

Revet ud af bil

Det er dog ikke det eneste, som [Klager] er dømt for denne gang.

For nogle dage senere stødte [Klager] og kvinden ind i hinanden på [Bynavn A] 22. marts 2023, efter hun var kommet tilbage fra en rejse til [Bynavn B].

Det skete, da [Klager] kom kørende ved [Vejnavn] på [Bynavn A], hvor han så offeret gående på vej til personalemøde.

Ifølge kvindens forklaring blev hun hevet ind i bilen, efter han flere gange havde råbt ud af vinduet, at hun skulle sætte sig ind.

Her skulle [Klager] ifølge dommen have taget kvælertag på hende og skubbet hende ud af bilen, så hun faldt forover ned på asfalten og fik hudafskrabninger på både hænder og albuer.

Vidne: Hun blev hevet i håret

Og det var ikke meget hjælp, som kvinden fik, da situationen på [Bynavn A] udviklede sig.

Sådan lyder det i hvert fald fra et kvindeligt vidne, der så hændelsen, mens hun stod ved [Butikken] på [Området] på [Bynavn A].

I retten forklarede vidnet, at hun ikke havde lagt mærke til, om bilen stoppede undervejs, men at hun fik øje på, at føreren af bilen hev offeret i håret, mens hun prøvede at slippe væk.

Ifølge vidnets forklaring endte det med, at kvinden sad på asfalten med sin taske, som [Klager] skulle have kastet ud af bilen, efter hun faldt ud.

Og retten er altså ikke i tvivl om, at både vidnet og offeret taler sandt. Derfor er [Klager] nu blevet idømt fire måneders fængsel for de to grove overfald. ”

Øvrige oplysninger

Pressenævnet har fra Se og Hør modtaget kopi af Retten i Glostrups dom afsagt den 24. maj 2024 i straffesagen mod [Klager].

Efter offentliggørelsen

[Klager] ved advokat Naja Wærness Larsen skrev efter offentliggørelsen af artiklen med Se og Hør via mail om sine indsigelser mod omtalen. Pressenævnet har modtaget kopi af mailkorrespondancen.

Se og Hør foretog herefter rettelser i det publiceredes overskrift og brødtekst.

[Klager]s klage er modtaget i Pressenævnet den 12. august 2024.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

Korrekt information

[Klager] har anført, at det ikke fremgik af artiklen, at dommen i straffesagen mod ham var anket til Østre Landsret og derfor ikke endeligt afgjort.

I den forbindelse har [Klager] oplyst, at sagen var anket til Østre Landsret med påstand om frifindelse. Sagen verserede således ved Østre Landsret og var ikke endelig afgjort. [Klager] skulle derfor heller ikke ”i fængsel igen”, sådan som overskriften og indholdet i artiklen er formuleret.

Det må være en pligt for journalister, der beder om aktindsigt i byretsdomme, at man samtidig undersøger, om sagen er anket, for ellers risikerer man netop som i nærværende tilfælde at fremstille en person som dømt i en sag, der ikke er endelig afgjort. Hverken [Klager] eller hans advokat Naja Wærness Larsen blev kontaktet af Se og Hør, som derfor ej heller har søgt at finde ud af, om sagen kunne være anket.

Se og Hør har ikke reageret på advokat Naja Wærness Larsens henvendelse til mediet, og artiklen har allerede gjort stor skade på [Klager]s omdømme.

2.2 Se og Hørs synspunkter

Korrekt information

Se og Hør har indledningsvis bestridt, at manglende omtale af anke af en byretssag er i strid med god presseskik, ligesom det bestrides, at der gælder en pligt for journalister til aktivt at undersøge, hvorvidt en byretssag er anket eller ej. Dette er der slet og ret ikke praksis for.

I den forbindelse har Se og Hør bemærket, at der i perioden fra en byretssag afgøres ved dom, og en dømt tager stilling til, hvorvidt dommen skal ankes eller ej, typisk forløber en rum tid. Således har en dømt i en straffesag altid 14 dages frist til at overveje, hvorvidt den pågældende dom skal ankes eller ej.

Oplysningen om, hvorvidt en dom er anket eller ej, foreligger således typisk ikke på tidspunktet for dommens afsigelse, ej heller umiddelbart herefter. Journalister er således langt fra altid bekendte med, om en byretsdom er anket eller ej på tidspunktet, hvor dommens udfald omtales i en artikel. Dette tidsmæssige aspekt bør tillægges betydning.

Ifølge dommen, som journalisten har modtaget og skrevet sin artikel med afsæt i, skal [Klager] i fængsel. Følgende fremgår af dommens side 14:

”Thi kendes for ret:

Tiltalte [Klager] skal straffes med fængsel i 4 måneder.”

Det skrevne er således i overensstemmelse med de presseetiske retningslinjer punkt A. 1.

Der gælder ifølge de presseetiske retningslinjer ingen pligt til aktivt at afsøge samtlige forhold i en begivenhed, sag og deslignende, så længe at det skrevne hviler på et korrekt grundlag, at det skrevne kan dokumenteres og har hold i virkeligheden.

En pligt til aktivt at afdække samtlige forhold i en begivenhed, sag og deslignende ville desuden kollidere med kravet om mediernes opgave til at bringe ”hurtig information”, jf. punkt A. 1, første punkt, og ville således forhindre journalister i at kunne varetage deres hverv. Således er der ikke holdepunkter for, at der er handlet i strid med god presseskik.

Se og Hør har i den forbindelse henvist til Pressenævnets kendelse i sag nr. 11-70-00149, som vedrører manglende omtale af en ankesag. I den konkrete sag beskrev mediet to afsagte domme. En af sagerne var anket til Østre Landsret, hvilket mediet, som havde omtalt sagerne, ikke havde oplyst, trods de var blevet informeret herom. Pressenævnet udtalte således følgende (Se og Hørs understregninger):

”Avisen beskrev de to netop afsagte domme i oktober 2011, ligesom retssagen mod HK Midt som mandatar for et medlem var anket til Østre Landsret.

Nævnet finder omtalen berettiget, herunder at klager er nævnt ved navn. Da retssagen vedrørende de ansættelsesretlige forhold imidlertid var anket til Østre Landsret, var den omtalte dom ikke endelig, hvilket Ekstra Bladet af HK Midt den 7. oktober 2011 kl. 12.09 var gjort bekendt med.

Nævnet finder det beklageligt, at Ekstra Bladet i den forbindelse ikke oplyste, at sagen var anket. I betragtning af de øvrige forhold omkring klagers forretningsmetoder, finder nævnet imidlertid, at den manglende oplysning ikke i sig selv er tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik i det foreliggende tilfælde.”

Pressenævnets praksis viser, at manglende omtale af anke ikke per se giver anledning til at udtale kritik.

Således viser Pressenævnets praksis, at manglende omtale af anke er ”beklageligt”, alene hvis mediet er gjort bekendt med oplysningen herom, og at oplysningen om anke skal afvejes i forhold til den konkrete sag, og at omtale af eventuel anke i en byretssag således ikke er et ultimativt krav.

I nærværende tilfælde har Se og Hør ikke været bekendt med oplysningen om, at byretssagen var anket, ligesom oplysningerne i den konkrete sag, herunder [Klager]s forbrydelser (og grovheden heraf) må anses for at være artiklens omdrejningspunkt, og dermed det væsentligste i den publicerede artikel. Også med henvisning til Pressenævnets praksis om anke må det således afvises, at der er grundlag for at udtale kritik.

Afslutningsvis har Se og Hør bemærket, at redaktøren, i overensstemmelse med Pressenævnets praksis, er tildelt en redigeringsret, som giver redaktøren beføjelse til at træffe afgørelse om, hvad den pågældende ønsker skal fremgå i mediet.

Det ligger inden for grænserne af redigeringsretten at afvise at omtale forhold, der for en af parterne fremkommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe de indholdsmæssige krav til den bragte information iagttages (uddrag fra Pressenævnets begrundelse og afgørelse i sag nr. 2023-80-0984, side 6).

Det er således – under alle omstændigheder – suverænt Se og Hørs egen beslutning, om anken skal omtales i den pågældende artikel eller ej, og det valgte Se og Hør i første omgang – og med rette – ikke at gøre i overensstemmelse med Se og Hørs redigeringsret. Også med henvisning til redigeringsretten, må det afvises, at der er handlet i strid med god presseskik.

Den påklagede artikel blev publiceret den 12. august 2024 kl. 9.33. Advokat Naja Wærness Larsen kontaktede Se og Hørs journalist den 12. august 2024 kl. 17.52, det vil sige uden for normal arbejdstid, og direkte til journalisten, som havde skrevet artiklen, og ikke til Se og Hørs ansvarshavende redaktør.

Se og Hør reagerede herefter så hurtigt, det er muligt, den næstkommende arbejdsdag, og ændrede her artiklens indhold ved at foretage rettelser i artiklens overskrift og brødtekst, så det fremgår af omtalen, at [Klager] ”har tænkt sig at anke sagen”. Se og Hør slettede også mediets opslag på sociale medier, hvor artiklen var omtalt eller refereret til, ligesom Se og Hør indsatte et link i artiklen til en anden artikel, hvor anken omtales.

Ændringerne skete den 13. august 2024 kl. 9.20 umiddelbart efter, at journalisten havde læst mailen fra [Klager]s advokat. Det er på denne baggrund ikke korrekt, når det angives, at Se og Hør ikke har reageret, hvilket således afvises.

Se og Hør har endelig bemærket, at Se og Hør ikke har haft pligt til at kontakte [Klager] og/eller forelægge det skrevne inden offentliggørelsen af artiklen. Det er almen kendt praksis hos medier, at retsmøder og referater refereres uden kontakt til forsvar eller anklager, medmindre at der er et konkret behov herfor.

Når en retssag dækkes, og udfaldet heraf, som i nærværende tilfælde, gengives præcist i overensstemmelse med det skrevne i dommen, vil forelæggelse være overflødig. Forelæggelse er i dette tilfælde alene nødvendigt, såfremt der er behov for at stille opklarende spørgsmål. Mediet er derimod ikke forpligtet til at forelægge, så længe, at det, der refereres, hviler på et fyldestgørende og korrekt grundlag (i nærværende tilfælde fra oplysningerne i dommen).

I tillæg hertil har Se og Hør bemærket, at reglerne om forelæggelse varetager hensynet til forelæggelse af ikke kendte oplysninger. [Klager] formodes at være bekendt med oplysningerne ifølge dommen, og således de oplysninger som gengives i artiklen. Se og Hør har endvidere bemærket, at [Klager] er en offentlig kendt person, der således må tåle omtale, også den mindre positive af slagsen, i højere omfang end ikke offentligt kendte personer. At det skrevne i artiklen har gjort skade på [Klager]s omdømme fremstår endvidere udokumenteret.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jørgen Steen Sørensen, Hans Peter Blicher, Maria Becher Trier og Søs Lykke Sloth.

God presseskik

Korrekt information

[Klager] har klaget over, at det ikke fremgik af artiklen, at dommen i straffesagen mod ham var anket til Østre Landsret og derfor ikke endeligt afgjort.

Det følger af retningslinjer for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, skal det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte. Berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på mediets eget initiativ, så snart man får kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser. Berigtigelsen skal foretages så læserne, lytterne eller seerne får klar mulighed for at blive opmærksomme på fejl, jf. punkt A. 1 og A. 7.

Det følger videre af retningslinjer for god presseskik, at de under A og B anførte almindelige presseetiske retningslinjer også gælder for retsreportagen, jf. punkt C. 1.

Pressenævnet bemærker, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe det samlede indtryk giver et retvisende billede.

På baggrund af sagens oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at Se og Hør den 12. august 2024 kl. 9.33 bragte artiklen *"Love Island-deltageren [Klager] skal i fængsel igen: Hun kunne ikke få luft"* på seoghoer.dk. Nævnet lægger endvidere til grund, at [Klager]s advokat Naja Wærness Larsen den 12. august 2024 kl. 17.52 skrev direkte til Se og Hørs journalist via mail, at artiklen havde en misvisende overskrift og indhold, idet dommen var anket til frifindelse til Østre Landsret og således ikke var endelig afgjort, og at [Klager] ikke skulle i fængsel.

Se og Hør har fastholdt, at den manglende omtale af anken i artiklen ikke er i strid med god presseskik. Da Se og Hør blev bekendt med henvendelsen fra [Klager]s advokat om den manglende omtale, rettede Se og Hør således den 13. august 2024 kl. 9.20 artiklen ved at foretage rettelser i artiklens overskrift og brødtekst, så det fremgår af omtalen, at [Klager] "har tænkt sig at anke sagen", ligesom Se og Hør indsatte et link i artiklen til en anden artikel, hvor anken omtales. Se og Hør slettede samtidig mediets opslag på sociale medier, hvor artiklen var omtalt eller refereret til.

Pressenævnet bemærker, at medier som udgangspunkt bør bringe en særskilt nyhed om en rettelse, så læsere af en oprindelig artikel med fejl bliver gjort opmærksom på en rettelse, da oprindelige læsere ikke kan forventes på ny at klikke ind på en artikel og på den måde blive gjort bekendt med en rettelse.

Under hensyn til, at artiklen blev offentliggjort den 12. august 2024 kl. 9.33, og at Se og Hør – efter at have modtaget [Klager]s indsigelser samme dag kl. 17.52 – den følgende dag kl. 9.20 tilføjede oplysningen om, at [Klager] ”har tænkt sig at anke sagen”, ligesom Se og Hør indsatte et link i artiklen til en anden artikel, hvor anken omtales, finder nævnet, at Se og Hør har foretaget en behørig berigtigelse af forholdet, så snart Se og Hør fik kendskab hertil.

Pressenævnet finder på den ene side, at der efter omstændighederne påhviler medier en selvstændig forpligtelse til inden publicering så vidt muligt at undersøge, hvorvidt en dom ankes eller påtænkes anket, og at medier ved omtale af udfaldet af straffesager afsagt i første instans så vidt muligt bør sikre sig at gengive domfældtes stillingtagen til dommen, herunder også ved uklarheder om stillingtagen til dommen. I den foreliggende sag var dommen afsagt den 24. maj 2024, og Se og Hør bragte først omtalen den 12. august 2024, dvs. knap tre måneder senere. Pressenævnet finder, at Se og Hør havde god mulighed for inden offentliggørelsen at undersøge, om dommen var anket.

På den anden side lægger nævnet vægt på, at Se og Hør meget hurtigt efter at være gjort bekendt med anken til landsretten opdaterede artiklen. Nævnet lægger også vægt på, at det af den oprindelige artikel klart fremgår, at [Klager] nægtede sig skyldig i samtlige forhold.

Efter en samlet vurdering finder nævnet herefter, at der ikke er grundlag for at kritisere Se og Hør for den manglende oplysning om anke af dommen. Nævnet udtaler ikke kritik.

Afgjort den 24. april 2025